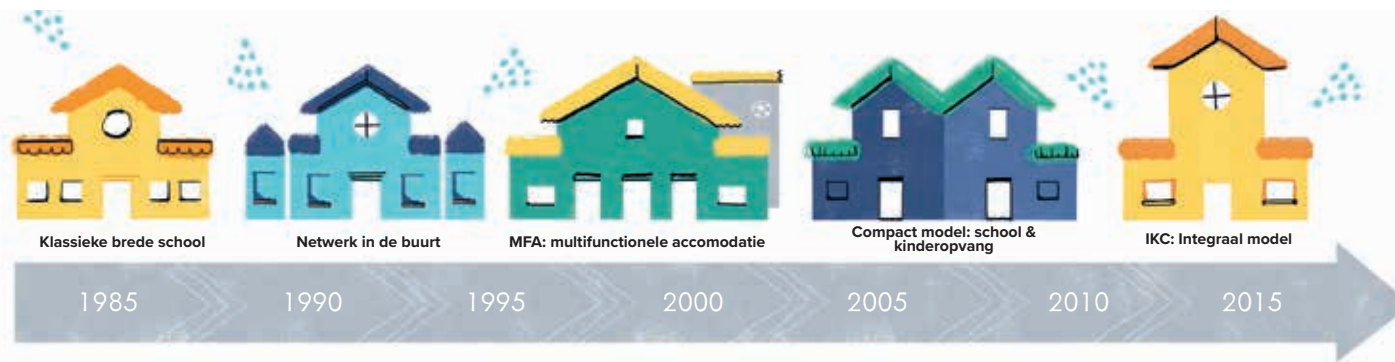

Fase NUL

In Fase NUL formuleren de toekomstige gebruikers van een gebouw voor kinderen gezamenlijke standpunten over de gewenste capaciteit binnen en buiten. Daarnaast gaat het over hoe en waar dit op de beschikbare kavel past, over traditioneel, luxe of 'minder dan normaal' bouwen en over welke ruimten ze wel en niet gaan en kunnen delen.

Geschiedenis

De maatschappij verandert, de toekomst laat zich moeilijk voorspellen. Duidelijk is wel dat er van kinderen andere kennis en vaardigheden worden verwacht en dat ouders steeds meer de zorg voor hun kinderen combineren met een baan. Het onderwijs verandert ook en steeds meer scholen zoeken de samenwerking met kinderopvang op om zo beter te kunnen aansluiten bij de vraag van ouders; een dag arrangement van 7 tot 19 dat bestaat uit onderwijs en een aanbod voor en na schooltijd. Samen met kinderopvang willen scholen een doorgaande ontwikkellijn realiseren zodat kinderen van 0 tot 13 jaar optimale ontwikkelingskansen krijgen.

GEBOUWEN VOOR KINDEREN

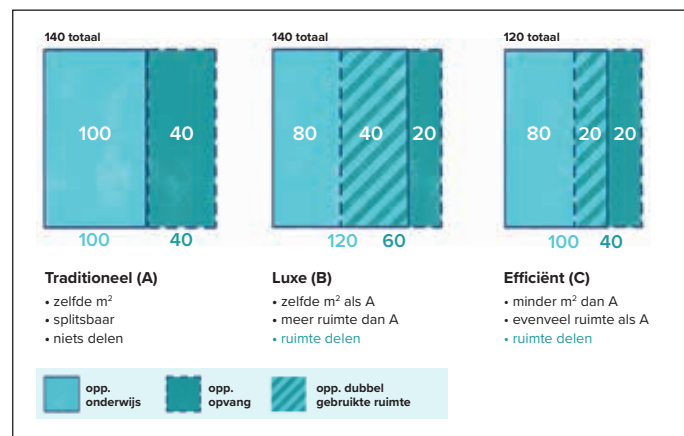
Een gebouw moet de werkwijze van de professionals ondersteunen en voor kinderen een plek zijn waar zij kunnen spelen, leren, eten, elkaar kunnen ontmoeten en hun brede talenten kunnen ontwikkelen. Daarom spreken wij niet van schoolgebouwen, maar van 'gebouwen voor kinderen'. De ontwikkeling van traditionele schoolgebouwen naar gebouwen voor kinderen is een logische ontwikkeling vanuit de brede scholen naar mfa's (multifunctionele accommodaties). De uitdaging is om een gebouw zo te realiseren dat onderwijs en kinderopvang zijn gehuisvest en er meerwaarde ontstaat voor de gebruikers, kinderen, professionals en ouders.

NORMEN EN EISEN

Ieder (ver)bouwproces start met het bepalen van het aantal m² dat gebouwd wordt. Gemeenten, die de wettelijke taak hebben te zorgen voor onderwijshuisvesting, hanteren vaak de norm: 200 m² basis + 5,03 m² BVO per kind. Voor kinderopvang geldt de eis 3,5 m² netto speeloppervlak per kind. In het daarop gebaseerde totaal aantal m² zijn twee elementen cruciaal: de verdeling van de m²'s (kwantiteit) en het gebruik van die m²'s (kwaliteit).

KWANTITEIT

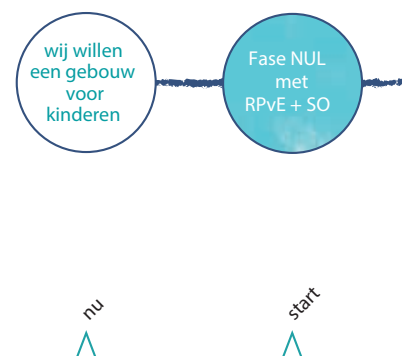
De toekomstige gebruikers onderzoeken samen of, welke en hoe ruimten gedeeld kunnen worden en welke invloed dit heeft op het totaal aantal m². Hieronder ziet u een schema met drie kwantitatieve scenario's. In scenario A bouwen en gebruiken onderwijs en opvang traditioneel hun eigen m²'s. In scenario 2 bouwen ze hun eigen m²'s en gaan zij een

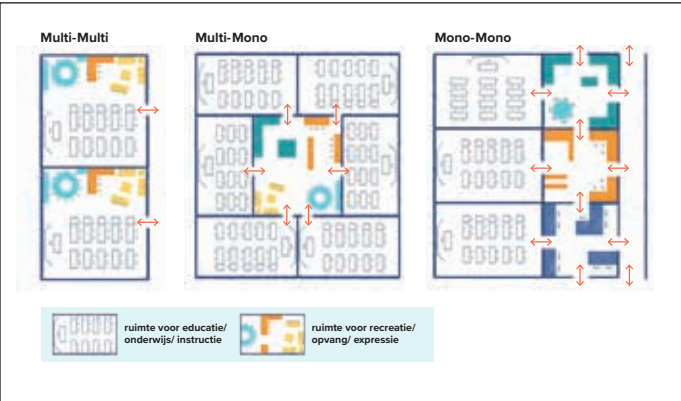
Kwantiteit

*"én educatie
én brede
ontwikkeling
én elkaar
ontmoeten én
lunchen én
(buiten)spelen
in 1 gebouw"*

Indicatieve tijdlijn

deel samen gebruiken. Zo ontstaat een luxe situatie, waarin er per partner meer m²'s in gebruik zijn dan 'normaal'. Scenario 3 is een efficiënte vorm, die feitelijk in totaal minder m²'s realiseert. De partners hebben, door het delen van ruimten, toch hun benodigde aantal vierkante meters, die ze volgens de normen en eisen nodig hebben.

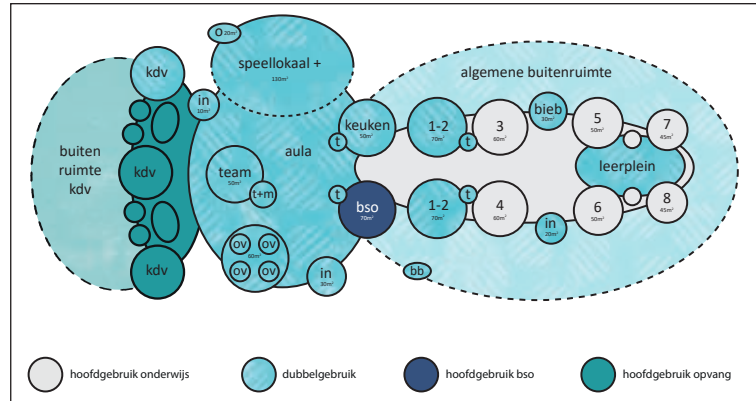
Kwaliteit

KWALITEIT

Transformatie is de kern in het maken van keuzes voor ruimtegebruik. Transformatie kan plaatsvinden op de korte termijn, het dagelijks na elkaar of tegelijk gebruiken van ruimten. En op de lange termijn, de mogelijkheid flexibel te kunnen reageren op groei en krimp. Flexibel gebruik vraagt gezamenlijk geformuleerd beleid en praktische afspraken. Hieronder zijn drie kwalitatieve ruimtelijke principes uitgewerkt. Er is onderscheid gemaakt in de functies: educatie/instructie en recreatie/opvang/expressie. Wanneer meerdere functies in één ruimte plaatsvinden (multi-multi) is een grotere ruimte nodig, namelijk minimaal 77 m². Het aantal ruimten is gelijk aan het aantal (onderwijs)groepen dat met dit ruimtelijk principe wil werken. Wanneer gekozen is voor aparte instructieruimten en ruimten voor recreatie/opvang/expressie (mono-mono) zijn de ruimten kleiner. Er kan natuurlijk ook een mix zijn van kleinere instructieruimten in combinatie met één (grotere) ruimte voor recreatie/opvang/expressie (multi-mono).

FASE NUL

Amper&Sand werkt vanuit de overtuiging dat de vorm de inhoud volgt. De gezamenlijk geformuleerde visie op *hoe* kinderen zich ontwikkelen en welk integraal aanbod daarbij past is het uitgangspunt waarmee we samen met de gebruikers onderzoeken welke ruimten die werkwijze maximaal ondersteunen.

Dit bollenschema is gebaseerd op keuzes in de kwantiteit en de kwaliteit van de ruimten die door de gebruikers gezamenlijk zijn gemaakt.

Dit leidt tot een Ruimtelijk Programma van Eisen (RPvE) in tekst, (referentie)beeld en ruimtelijk plan. Vlekkenplannen tonen de afmetingen van ruimten, de positionering in het gebouw en ten opzichte van elkaar en welke ruimten voor gezamenlijk gebruik zijn en welke een specifieke functie hebben. Het bollenschema is een ruimtelijk plan zonder specifieke invulling van de vorm van ruimten en gebouw. Varianten van de vlekkenplannen tonen dat de uiteindelijke vorm de inhoud blijft volgen. Een RPvE kan doorontwikkeld worden naar een schetsontwerp. Door Fase NUL gezamenlijk te doorlopen is er overeenstemming over de werkwijze in en de kwantiteit en kwaliteit van het te realiseren gebouw voor kinderen.

Aarzel niet te bellen als u vragen of suggesties heeft met Joost Hillen (030-2218497) & Yvette Vervoort (06-24812125). Mailen kan natuurlijk ook via de website amper-sand.nl of direct naar wijzijn@amper-sand.nl.

